

Vadí mi, že student opět udává profesora. Zase jsme v době SSSR nebo Mao Ce-tunga?

svobodny-svet.cz/vadi-mi-ze-student-opet-udava-profesora-zase-jsme-v-dobe-sssr-nebo-mao-ce-tunga

27. prosince 2022

Tak jako za normalizace lidé upadli v uplynulých letech do pasivity, protože musí platit hypotéky a složenky, a je pohodlnější držet linii oktrojovanou shora, uvedl v předchozí části našeho rozhovoru režisér Igor Chaun, když jsme hledali příčiny, proč znovu sklouzáváme k nesvobodě. Děje se to bohužel i za asistence novinářů z médií hlavního proudu, která rezignovala na investigativní žurnalistiku, a spíše se zaměřila na sledování určitých zájmů, či vybrané ideologie, a z hlídače demokracie se stává spíše bachař v rozdělené společnosti. Slovy našeho hosta: „Jakmile se z novináře stanu vykonavatelem dobra, tak musím nutně vyhledávat protivníky, a už musím osočovat a nadávat.“

Martina: Co by této době řekli Václav Havel a Karel Kryl? Tys je poznal, a mluvil jsi s nimi právě v dobách revolučního kvasu.

Igor Chaun: Trošku, trošku. U Kryla trošku, ale...

Martina: Možná se do toho dokážeš vžít více než my ostatní, protože jejich jmény se dnes ohání kdekdo, a pohříchu nejčastěji ti, kteří se snaží zničit to, čeho si oni cenili nejvíce – svobody.

Igor Chaun: Tato doba je opravdu plná absurdit, a já si asi netroufnu říct, co by na to teď řekl Havel, nebo Kryl. Kryl by složil krásnou skladbu. On se vyhranil už proti naší rané demokracii, a rychle začal odsuzovat Václava Havla za to – jak se říká, potentát – že zpotentováteř. Ale on byl opravdu velmi drsný. Pak mu taky puklo srdce bolestí, když v Norimberku na dlažbě prostě padl na zem a byl mrtvý. Ale myslím, že Havel by byl zase v opozici, že by to nějakým způsobem velmi trefně komentoval. Já si Havla neidealizuji, ale ten člověk měl obrovské charisma, a pro tuhle republiku, pro její reputaci, renomé, udělal, možná od doby Masaryka jako jediný nejvíc. Porovnejme to s renomé Kaluse a Zemana.

Ale zase můžeme říci, někdo by namítl, že to je proto, že hrál jejich noty. Já ho беру jako autentickou osobnost, a málo se hovoří o tom, že on za své názory odseděl téměř pět let v kriminále. Někdo řekne „fešácký kriminál“. Odpověděl bych: „Běž si sednout do fešáckého kriminálu. To asi, že budeš mít k snídani bábovku, ještě ke skývě chleba? Že budeš mít o hodinu delší procházku?“ Takže pro mě je Václav Havel velice silná postava, a myslím, že by to komentoval a že by vnesl nějaký pohled. A hlavně, oni ho milovali světoví intelektuálové, to znamená, že by přinesl i jejich pohled na věc.

Martina: Těžko říct, jak by se cítil v dnešní době. Protože je možné, že patřil do devadesátek.

Igor Chaun: Tady výrazně souhlasím, to je velmi dobře řečeno. On splnil přesně tu úlohu, kterou měl v Commedii Dell'Arte světové politiky.

Martina: Jenom jsem se chtěla zeptat, protože když se řekne „humanista“, tak se automaticky pro naše novodobé dějiny dodá Václav Havel. Jak třeba v této souvislosti vnímáš „humanitární

bombardování“ Bělehradu? Ale nechci to rozebírat příliš. Jenom jestli jsi s ním o tom...

Igor Chaun: Já jsem s ním o tom točil. On byl velice pohoršený a znechucený, že se mu toto připisuje, že to bylo zneužito proti němu. A pokud se nemýlím, tak my jsme v té době byli úplně čerství členové NATO, a vlastně to schválil předseda vlády, což byl tehdy Zeman, ne prezident. Takže my jsme v tu chvíli byli malý stát s rodící se demokracií, a připisovat Václavu Havlovi na jeho účet tak zvané humanitární bombardování mi přijde absurdní. Bezpochyby to na vyznamenání není. Bombardování je bombardování, není ani humanitární, ani... Ono se pak našlo, že to někde v nějakém, myslím, francouzském rozhovoru, interview, opravdu toto sousloví jednou použil, a od té doby mu to bylo připisováno. Dokonce myslím, že to mám na YouTube. On se od toho velmi distancoval, a velice ho to mrzelo.

Kdybychom žili jenom v dobru, tak nejsme na zemi, ale v andělských světech

---

Martina: Já jsem si teď povídala s Annou Hogenovou – a pro posluchače, vysílat to budeme až po našem rozhovoru – a s tou jsme si povídali o dobru a zlu. A já se na to chci zeptat tebe, protože mnozí z lidí, kteří nutně přispívají a zasazují se o sílící nesvobodu u nás, jsou velmi inteligentní, a o řadě z nich se nedá ani říct, že by měli zlé úmysly. Myslíš, že se dá likvidovat něco tak nesmírně cenného pro lidskou společnost, jako je lidská svoboda, řekněme na prvním místě svoboda slova, a přitom žít v iluzi, že přispívám k lepšímu světu? Jak to vnímáš? Co za tím je?

Igor Chaun: Tak samozřejmě, že se nabízí primární odpověď, že to možné není. Že to prostě možné není. Ale společnost se vyvíjí. Byly doby, kdy musel nějaký imperátor povraždit dvě stě odpůrců, aby udržel moc, a mohl takzvaně dělat dobro. Víš, já se na některé otázky nebojím odpovědět tím úplně obyčejným – nevím. Já jsem součástí téhle společnosti, téhle země, pokouším se z co nejčistšího svědomí

příspěť k něčemu dobrému, občas trochu šlápnu do hovínka, ale já to umím přiznat. Já vím, že někteří posluchači, a třeba diváci mých videí, mi psali: „Igor, my moc rádi posloucháme tvé duchovní myšlenky. Ale prosím tě, nevěnuj se politice.“ Já uznávám, že tak to prostě je. Teď už dokážu nahlížet, že jsem byl dlouhá léta ve vleku své jisté drobné úlohy, a spíše bych řekl prožitku listopadu 89. Já jsem se s tím do jisté míry identifikoval, věřil jsem tomu, a věřil jsem v nějakou sebeobrodnou, zdravou funkci demokracie. A vím a uznávám, že mnoho lidí kolem mě, mohlo cestou deziluze, která ale vede k novému poznání, k nové síle, projít dříve než já. Proto jsem hned na začátku řekl, že tady přichází Igor, který to nemá úplně srovnaný. Že tady přichází Igor, který to velmi bedlivě vnímá, pozoruje politiky, pozoruje společnost, pozoruje média, když má příležitost, a snaží se připomenout duchovní aspekty toho všeho, co prožíváme. Ale já, když ten příběh není u konce, mám znát konec tohoto příběhu?

Takže já se znovu musím vrátit k Igorovi. A jak jsi řekla, že budu před Vánocemi hladit, tak já mám objev, že neexistuje nespravedlnost. Že všechno, co se děje, je nějaké vyvažování určitých sil, určitých energií. Tak jako ani sopka nevybuchne bez toho, aby se nahromadilo někde nějaké zemské magma, tak nějaký konflikt nevznikne, když se cosi nenahromadí. A stejně tak v našich lidských životech někdy máme pocit, že jsme si to zasloužili. Udělal jsem chybu? To je v pořádku. Jenže se v našich životech dějí i věci, nebo vidíme přátele kolem sebe, které stíhá rána za ranou, a oni jsou to hodný lidi.

Teď možná udělám nečekaný střih, bude hodně nečekaný – a tam já uplatňuji pohled karmy, pohled reinkarnace. To znamená, že si za to takzvaně nemůžeme v tomhle životě, ale můžeme si za to v jiných životech.

Martina: Karma je zdarma.

Igor Chaun: Karma je zdarma. Tu máš přišitou, ani nevíš jak. A proto se mi líbí východní pohled na svět, který vidí věci v souvislostech, v harmonii, a v neustálém dovyvažování sil dobra a zla, oni to nazývají jinak, vlastně dvou základních dynamických principů vesmíru. Principu, který existuje v našich lidských životech, abychom dokázali volit, abychom dokázali vybrat. Kdybychom žili jenom v dobru, tak nejsme na zemi, to jsme zůstali někde v andělských světech, kde věřím, že tam to tak je. Ale my tady sestupujeme do zvláštního prostoru, kde na nás, uvozovky, dopadají, chce se říci, útočí, obě tyto síly, a teď je na mně, jako na lidské bytosti, jestli se nechám zahořknout, jestli uvěřím tomu, že všechno ovládají ilumináti a Nový světový řád – někdy jsou takové šílené konspirace, já je tady ani nebudu jmenovat – nebo jestli si řeknu: „Dobře, možná se to ve světě děje, ale já mám jeden obrovský dar od Stvořitele, a to je moje vědomí. A do toho mi nikdo nemůže sáhnout bez mého připuštění.“

Ale pokud si každý večer sednu ke zprávám a nechávám se programovat vší tou pečlivě vybranou a nevolenou hrůzou, kterou mi tam pouštějí? Já se někdy bavím tím, že si přečtu titulky na iDnes na mobilu, a to v podstatě svět končí, když si to přečteme. Nebo si připomenu práci klasiků, připomenu si sílu přírody. Mně neuvěřitelně pomohla zahrada. Říkám, zahrada je nejlepší psychoterapeut, klidně bych řekl i psychiatr. V přírodě vidíte, že nic nejde očůrat, že všechno má svůj čas.

Martina: A řád.

Igor Chaun: A řád. Za člověkem můžeš přijít a ukecat ho, obelhat ho. Přijdu já za růží a ukecám ji, aby mi v lednu vykvetla? Ne, ona má svůj řád, ona čeká. A já, protože zahradu dělám s láskou, docela velkou zahradu – já jsem megaloman, a vysadil jsem tam toho strašně moc – tak už vlastně od roku 2010, možná to pletu, asi dvanáct let pozoruji, jak na zahradě neustále něco ožívá, umírá, kvete, předává si štafetu života. A tohle je pohled, který se snažím uplatnit i na svět kolem sebe. Svět není v nepořádku, on jenom stále

dává sám sebe do pořádku, a to i procesy, které se jeví, jakože jsou v nepořádku. Doufejme, že zabráníme tomu, aby došlo k velkému extrému, který svým způsobem visí ve vzduchu díky zdegenerovanému lidstvu a zdegenerované a zpohodlnělé západní společnosti, že by to vyvřelo do třetí světové, nebo do totálního zničení západní společnosti. Na čemž pracuje.

Děsí mě, když čtu udání studenta na profesora, což se děje. Už jsme zase v Sovětském svazu, nebo v době Mao Ce-tunga, akorát se ještě nepopravuje.

Martina: Igore, když se znovu vrátím do roku 89, tak se o sametové revoluci mluvilo mimo jiné jako o studentské revoluci. Když se podívám na současný stav věcí, tak nejaktivněji pošlapávají to, co jsme tehdy vyvzdorovali – svobodu, svobodu slova, a svobodu názorů, svobodu diskuse, postupně jich možná časem bude jich víc, ale teď říkám ty, které jsou nejvíc exemplární – lidé, které lze rozdělit do dvou skupin: Jedna z nich jsou ti, kteří zažili totalitu, nebo je jenom tak lízla, a druhá je utkaná z mladých lidí. A to mě mate, protože u mladých lidí bych očekávala, jako tehdy u vás, u nás, rebelství, to, že roztáhneme křídla, poletíme ke svobodě, nikdo nám nebude říkat, co si máme myslet, nikdo nám nebude říkat a zákonem stanovovat, koho máme milovat, nebo koho nemáme milovat, nikdo nám nebude brát z rukou noviny, protože tohle je pro vás špatné čtení, vy tomu nerozumíte, a já vám napíšu jiné, lepší noviny. Řekni mi, co to je, že jsou jiní? Někteří. Ať nejsem tak paušalizující.

Igor Chaun: Myslím, že, pokud se to dneska děje, tak u studentů, kteří uvěřili tomu, že pomáhají vybudovat nový lepší svět. Tehdy byl svět, stejně jako porucha, bipolární, my jsme vlastně měli jednoduchou volbu. Měli jsme zdegenerovaný, ekonomicky rozvrácený komunismus, socialismus. To byla jen slova, nefungovalo to, bylo to úplně zdegenerované. A viděli jsme do značné míry prosperující kapitalismus, viděli jsme země, viděli jsme vedle sebe NDR a NSR, a viděli, co s kterou zemí ten který systém udělal. A přicházela hudba, přicházely filmy, přicházely knížky, prostě pro

nás nebylo tehdy obtížné věřit, že ze Západu přichází svoboda. Oni to ti západní politici taky uměli hezky říct, hezky to prodat. A až pak jsme zjistili, že se to všechno za pochodu začíná měnit.

A co se týká současných studentů, tak samozřejmě, že mě děsí, když čtu udání studenta na profesora. To se děje. Vždyť to už jsme zase v Sovětském svazu, nebo v době Mao Ce-tunga, akorát se ještě nepopravuje. Myslím, abych to zase nějak shrnul, že jsme svědky totálního zmatení a totálního smíchání pojmů, ideálů, cílů. Ale to znamená, že z toho může vzejít nějaký nový imperativ. Možná se teď koupeme v nějaké solné lázni, nebo vroucí lázni, abychom přestali řešit blbosti, a zaměřili se na ty nezákladnější věci, a uvědomili si, proč tady lidstvo vůbec je.

Martina: Tvoje vize? Když se na to vše kolem díváš, a máš i tento nadějeplný vjem, že z tohoto velkého třesku by mohl povstat svět, tak jak bys řekl, že může naše společnost vypadat za dalších třiatřicet let?

Igor Chaun: Ou...

Martina: Možná klidně i za pět. Protože věci se dějí tak rychle, že bych tě nenutila do tak dlouhého výhledu.

Igor Chaun: Ne, ne, počkej. To mě zaujalo – za třiatřicet let. To je výborný. Takže to máme 2055.

Martina: Ano.

Igor Chaun: Geneticky omlazený premiér Fiala si nasadil modrou helmu a letí na Mars pozdravit kolonii Ukrajinců.

Možná teď prožíváme porodní bolesti, kdy umírá starý systém, a vznikne nový, funkčnější

Martina: A dál tedy?

Igor Chaun: Premiér Rakušan, geneticky omlazený, vylezl z kryorakve, a na Letenské pláni vytvořil obrovský hologram Václava Havla. A teď vážně. Obrovskou roli budou hrát technologie, pakliže

nám nebude zakázán přístup, ale pokud se změní myšlení lidí, protože tyto technologie jsou zároveň nositeli svobodných informací. Dorůstá nová generace – já mám možnost pozorovat u Šárky dva krásný, fantastický dorůstající kluky, patnáct a sedmnáct let, a v nich, a v jejich kamarádech, je obrovská touha po spravedlnosti. To jsou rovný mladý lidi, kteří se perfektně orientují v technických věcech, a myslím, že by bylo chybou uvažovat o době příští prizmatem našich zatížených duší, našich zatížených zkušeností. Zase, když budeme věřit, že se duše vtělují opakovaně, a když se na to zaměříme, tak zjistíme, že ani nic jiného nedává smysl. Takže vlastně uvidíme, že možná my teď máme nějaké porodní bolesti, kdy umírá starý systém, a vznikne nový systém, funkčnější.

Martina: Systém čeho?

Igor Chaun: Řízení společnosti. A do tohoto systému přijdou nové duše, které se v něm budou pohybovat, budou ho chápat. Já tím, že píšu, tak se slyším, že je to trošku Ray Bradbury, trošku Martěanská kronika, že to je utopie. Ale na druhou stranu, proč ne. Takže, já bych dal obrovskou víru podstatě života, síle života. Dal bych víru morálnímu kodexu v nás, který je v každém člověku. Proč je do člověka zakódována touha po pravdě? Po spravedlnosti? Protože to je ta linka, která nás má jednoho dne, jednoho života, dovést až k Bohu.

Martina: Protože my jsme produktem lásky.

Igor Chaun: Jde to tak říct. V lepším případě produktem lásky rodičů, a bezesporu produktem lásky přírody.

Martina: Boží.

Igor Chaun: A poprvé se to tady hmatatelně objevilo. My se bavíme o Bohu a o duchovnu jako o něčem vzdáleném. Podle mé zkušenosti je duchovno, duchovní život, duchovní síly, duchovní energie, neuvěřitelně silná přítomnost. A stačí jenom vzpomenout na pána Boha, poděkovat, poprosit, vyslat krátkou střelenou motlitbu, vyslat nějaký znamení pokory, sebekokory, a už to léčí. A pozor, léčí to

nejen mě, léčí to i společnost. Prostě mluví s tebou nenapravitelný optimista a idealista. Na své poměry jsem byl v první části rozhovoru jasně kritický, ale to je proto, že mě bolí, co se ve společnosti děje, a vždy kolem listopadu to vyvře. Ale je tam optimismus.

Martina: Igore, čeho si na současné době nejvíce vážíš?

Igor Chaun: Ale teď tě možná moje odpověď velice překvapí – svobody. Protože my pořád svobodu obrovským způsobem máme. My se svobodně bavíme o náznacích a prvních snahách o nesvobodu. My se pořád bavíme. Pořád to tady je. A když se budeme bavit dostatečně intenzivně a přesvědčivě, oni couvnou. Tak jako teď už couvnou s vytvořením nové umělé vlny covidu, protože vidí, že lidi už to prokoukli. A když to lidi prokouknou, tak to bude jako v pohádce o císařových nových šatech.

Lidé už prohlédli, že s námi hráli betla. Když to teď nějaký zoufalec covidové doby zkusí, jako pan Maďar, s očkováním, rouškami a s izolací, tak lidé řeknou, aby už to zlatý tele nechal být.

Martina: Pokud někomu nebude na té vlně hodně záležet. Pak je to jedno.

Igor Chaun: Možné je všechno. Já hodně čtu třeba diskuse na iDnes – je to trošku masochismus, když se tam člověk chodí koukat na to, co tam redaktoři vytvoří, ale rád si čtu s – a je opravdu nepominutelné, jak se změnil náhled většiny na covidovou dobu, na očkování. Když tam teď nějaký, pardon, že to řeknu, zoufalec covidové doby, ještě zkusí, jako to teď udělal pan Maďar, který tam řekl, že nejen očkování, ale ještě roušky a izolace, to řekl před týdnem v rozhovoru na iDnes – tak jak jsem se díval do komentářů, tak tam ho lidé nazývali exotem, a aby už to zlatý tele nechal být. A já jsem si tam taky přisadil velkým dlouhým komentářem. Takže já bych lidem víc věřil. To je možná důležité. My tady skoro značnou část našeho hovoru máme tendenci lámat hůl nad lidmi, nad obluzenými, zhypnotizovanými lidmi. Ale na druhou stranu...

Martina: Lámat hůl ne. Jenom snaha, aby to ouško otevřeli ještě i někomu jinému než tomu, co je pro ně nejpohodlnější a nejsnadnější cesta.

Igor Chaun: My máme tu zvláštní výhodu. Nikdy bych nevěřil, že čtyřicet let komunismu nám, a dalším zemím takzvaného – ty už se usmíváš, víš přesně, co řeknu – bývalého východního bloku, nám dalo schopnost být mnohem kritičtější a nedůvěřivější k tomu, co předkládá vláda, nebo média.

Martina: Máme obranné látky.

Igor Chaun: Máme ještě imunitu.

Martina: Někdo si myslí, že je potřeba nás přeočkovat novou totalitou.

Igor Chaun: Já si ještě pamatuji, jak Rudé právo psalo článek „Samozvanci a ztroskotanci“. Tak byli nazýváni disidenti.

Martina: No, nedávno to použil jeden vládní úředník.

Igor Chaun: Ano. Oni už používají podobnou...

Martina: ...ztroskotanci a zaprodanci.

Igor Chaun: Ztroskotanci a zaprodanci. Takže já jsem nechápal, proč tomu západní svět tak uvěřil, a bylo mi to i vysvětleno, a je to tak, že si za čtyřicet let zvykli věřit svým vládám. Oni se opravdu identifikují s výroky, příkazy, zákazy. Oni jsou poslušní, a proto to dokázalo v některých zemích dojít do takové absurdity. Rakousko, náš bezprostřední soused, tam bylo očkování skutečně jednu chvíli povinné pro vojsko, pro armádu, a hrozily tam skoro nepokoje.

Martina: Pro vojsko je to, mimo jiné, stále.

Igor Chaun: Je.

Martina: A budu si zanedlouho povídat s vojáky, kteří to řeší, a mnozí kvůli tomu opouštějí službu.

Igor Chaun: Ano. Mám kamarádku, která žije ve Vídni, která dělá odpor.

Martina: Já mluvím o tom, jak je to u nás. Hovořím o situaci u nás.

Igor Chaun: U nás? Aha. Ale jak říkám, sázel bych na imunitu, na zbytkovou postkomunistickou imunitu proti debilítě. Já jsem věřil covidu první měsíc. Jemný hypochondr ve mně mi maloval obrázky, jak se dusím někde na dýchacích přístrojích, někde v nemocnici, a pak jsem si začal všimnout, že je na tom něco divně. A pak se objevily první zprávy odborníků, a už jsem viděl, že se s námi hraje obrovský betl. Obrovský betl.

Vše směřuje do lásky, k dobru, ke Stvořiteli, ale někdy to bereme oklikou. A odlišné názory berme jako inspiraci.

Martina: Igore, je před koncem roku, a my potřebujeme přeci jenom stále v sobě žít naději. To je téměř povinnost každého z nás. Řekni mi, jaké nejvyšší ideály bys doporučil společnosti, hledajícím lidem, hledajícím skupinám, kteří nejsou zaklesnuti v nekonečné pýše, že jen jejich pohled je pravdivý, jediný správný, a že oni už ideály a ideje našli? Co bys jim doporučil? Co hledat?

Igor Chaun: Doporučil bych pochopit a navnímat heslo, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. To totiž není nějaký výmysl, to je vyjádření určitého zákona vesmíru. Já jsem jednou v legraci říkal, že jsem měl volné odpoledne, a tak jsem spočítal všechno dobro a všechno zlo ve vesmíru, a že mi to vyšlo 51 ku 49. Je 51 procent dobra a světla, a 49 zla, což znamená, že když se síly dobra, lásky, světla, tolerance, laskavosti spojí ve vědomí, tak vždy vyhrají. Ale taky to znamená, že stačí troška nepozornosti, lenosti, pasivity, a ta druhá strana může převzít vládu, a to třeba i na relativně dlouhá období. Pak je to krušné. Takže, doporučil bych, ze své vlastní zkušenosti, nikdy nepochybovat, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.

Vesmír je nastaven tak, že to ani není jinak možné. Proto máme naše pozemské zákony, ty jsou odvozeny od vyšších přírodních a kosmických zákonů. Prostě, pravda vždy vyjde na povrch. Vše směřuje do lásky, vše směřuje k dobru, vše směřuje ke Stvořiteli, ale někdy to bereme oklikou. A jak tyto okliky budou velké, kolik si tam dáme zastaveníček, chmur, zahořklosti, špatných myšlenek, to záleží na nás. Tak to je taková ta filosofičtější část, nebo možná spirituálnější.

A praktičtější část spočívá v obrovském apelu na toleranci. My jsme byli v posledních letech naučeni, že odlišný názor rovná se nepřítel. Byli jsme naučeni, že odlišný názor je automaticky určen k napadnutí, k útoku, ke zničení. Ale ve skutečnosti je odlišný názor naprostá přirozenost, protože přece nenajdeš v jedné místnosti, v jednom národě dva lidi, kteří by měli úplně stejné životní zkušenosti, úplně stejné myšlení. To znamená, že dokonce i u nás dvou, když budeme přítomni v jedné události, asi budou naše popisy trošku odlišné. Takže, odlišný názor, odlišné hodnocení tady není od toho, aby mě iritovalo, abych ho vnímal jako útok, ale abych se nad ním zamyslel, a řekl: „V pořádku. S tvým názorem nesouhlasím, ale pomohl mi k tomu, abych si upevnil svůj názor.“ Nebo, což by mělo být velmi často: „Tvůj názor je zajímavý a já ti děkuju, protože mi pomohl pochopit lépe můj názor, a přijímám část toho, co mi říkáš.“

Vždyť víš, proč byla ve starém Řecku ve městských státech původně vytvořena demokracie. Aby se do vlády dostali i ne-aristokraté, aby se i obyčejný člověk, když na to má, mohl dostat do řízení státu, takzvaně, jak řekneme my, do vlády. A my bychom zase měli vrátit situaci, kdy úplně obyčejný normální člověk, který se ještě nestačil zkazit, který neprošel destruktivním procesem mnoha let v politické straně – kde vydrží jenom ten nejotrlejší, a protrká se nahoru – aby tihle lidé měli naši důvěru, a s jejich pomocí jsme postupně začali společnost zase měnit. Optimismus, idealismus, ale i praktický pohled na věc.

Martina: Igore Chaune, moc ti děkuji za rozhovor a za to, s jakou vervou a odvahou ses podělil o mnohé tvé postřehy. Díky za to.

Igor Chaun: Já ti taky moc děkuji. A ještě na závěr tě pobavím: Já se dneska cítím nějaký uměřený. A moc zdravím posluchače, a budu moc rád, když si všichni z toho vezmeme něco pozitivního.

| IGOR CHAUN

■ ■ ■ ■ ■ (1 votes, average: **2,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

•

KarelDar napsal:

28/12/2022 (01:41)

„jsme v době SSSR nebo Mao Ce-tunga?“ – Určitě ne! Jsme přece obklopeni pravdou a láskou... A bonzáctví je náš národní sport.

Odpovědět